

her staar imod Skøn, og at man skal have samtlige Omstændigheder i det enkelte Tilfælde samlede for at kunne afgøre, hvis Skøn der er det rigtige. Men i Almindelighed er jeg enig med det ærede Medlem deri, at det vil være rimeligt at vise nogen Velvillie i dette Forhold, og jeg har ogsaa i min Erindring flere Tilfælde, hvor der er vist Velvillie overfor Banerne, og hvor man fra Postvæsenets Side har været villig til at give nogen Assistance særlig i de Maaneder, hvor det erfaringsmæssigt havde vist sig, at der var mere at bestille ved Postvæsenet, end der gennemgaaende var Aaret rundt. Ogsaa denne Sag skal jeg derfor have min Opmærksomhed henvendt paa.

Det ærede Medlem for Odense (Marott) kom tilbage til Spørgsmaalet om Laan til Haandværkere og mindre industridrivende. Det ærede Medlem talte igen om de landøkonomiske Forskudsforeninger og mente, at den eneste Grund til, at disse Spørgsmaal ikke kunde sammenlignes, var, at med Hensyn til de sidste var der Tale om en meget betydelig større Sum end i det Spørgsmaal, vi have paa mit Budget. Det er imidlertid ikke rigtigt. Forholdet er, at de landøkonomiske Forskudsforeninger have faaet en meget større Sum til Laans hos Staten, at der nu er Forslag fremme om efterhaanden fra Statens Side at standse denne Udlaansvirksomhed og forlange, at de vedkommende skulle danne Foreninger, indenfor hvilke man hefter solidarisk, saa at der altsaa kræves helt andre Regler, hvorimod man i dette Tilfælde laaner til den enkelte Mand, der kun dækker for sit eget Ansvar, ikke for noget som helst andet. Enhver vil sikkert give mig Ret i, at her er virkelig et helt andet Omraade at arbejde paa, end der er Tale om gennem de landøkonomiske Forskudsforeninger. Der stillede man udtrykkelig Kravet om, at der skulde dannes Foreninger, fordi man nærede Betænkelse ved at gaa den anden Vej, som der ogsaa den Gang var Tale om. Her er man derimod slaaet ind paa at laane direkte til den enkelte Laantager, og det fortjener nøje Prøvelse, inden man bygger noget stort og meget omfattende derpaa.

Det ærede Medlem spurgte mig, om jeg ikke kunde sige, naar dette Forsøg kunde være tilendebragt. Det vil jeg nødig udtale mig om her, men jeg har — det vil det ærede Medlem vistnok indrømme — fra første Færd vist denne Sag saa megen Interesse, at det ærede Medlem dog maa kunne stole paa, at jeg ikke vil lade For-

søget trække længere ud, end jeg anser for absolut nødvendigt. Jeg ser saaledes paa det, at der endnu ikke med Bestemthed kan siges noget om, hvorledes Sagen vil virke. Der er jo kun gaaet enkelte Aar, og man kan derfor ikke sige, hverken hvorledes det virker med Tilbagebetalingen af Laanene og sligt, ej heller, hvorledes hele den Konsulentvirksomhed, der udøves fra Ministeriets Side, virker. Saa meget er dog sikkert, at det ikke er mindre betydningsfuldt, at der udøves en saadan Konsulentvirksomhed, samtidig med at Laanene gives, end at selve disse Penge stilles til Raadighed. Det have vi overordentlig mange Erfaringer for. Det har i overordentlig mange Tilfælde vist sig, at de paagældende ikke selv have kunnet bedømme, hvilke Maskiner de vilde have mest Nytte af at anvende. Det har i mange Tilfælde, naar Konsulenten er kommen, vist sig, at de vedkommende have gjort et meget daarligt Indkøb af Maskiner. Til Tider har han endog maattet hjælpe dem med at faa byttet disse Maskiner, saa at de i Stedet kunde faa andre, der paa mere heldig og besparende Maade kunde arbejde i den lille Industris Interesse. Derfor lægger jeg afgørende Vægt paa, at denne Konsulentvirksomhed kan fortsættes i det gode og sikre Spor, hvori den for Tiden er. Som jeg sagde før, er det Ændringsforslag, der her er opstillet, ogsaa kun at betragte som et Ønske om, at man skal komme noget videre op med disse Bevillinger, thi da der er Andragender fremme, der beløbe sig til en samlet Sum af over $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., er det i denne Forbindelse ret ligegyldigt, om man har de 50,000 Kr. mer eller mindre at raade over. Jeg finder derfor, at det er rigtigt at følge de Folk, der med den største Interesse have ledet denne Sag fra Begyndelsen af, have ofret Penge til at begynde med, inden Staten greb ind, for at faa Sagen ind i dette heldige Spor. Naar disse Folk nu mene, at det ikke vil være heldigere at forhøje Summen mere end af mig her foreslaaet, tror jeg, man gaar sikkert frem ved at følge dem, og det skal jeg vedblivende meget anbefale.

Berntsen: Jeg takker den højtærede Minister for de Oplysninger, han i Begyndelsen af sit Foredrag gav angaaende de olympiske Lege, og jeg udtaler Haabet om, at det ved den højtærede Ministers Bistand vil lykkes os her i Danmark virkelig at blive repræsenterede der, hvad jeg mener nationalt set kan have sin store Betydning.

Hvad det andet Spørgsmaal angaar,